

Weledelzeergeleerde mevrouw Prof. Dr. B.C.P. Polak
Oogziekenhuis
Schiedamse vest 180
3011 BH Rotterdam

Rotterdam. 18 oktober 1996

Zeer geachte mevrouw Polak,

Hartelijk dank voor uw reactie van 10 oktober jl. op mijn brief aan de Diabetes Vereniging. Daar ik niet wist dat genoemde brief naar u zou worden doorgestuurd, heb ik ook een brief gericht aan het Oog ziekenhuis t.a.v. "Onderzoek Diabetes Patiënten". Hierin noem ik juist de gevolgen op de lange termijn, waar Dr. Morgan Raiford al in 1987 op wees. Ook Dr. H.J. Roberts (waarvan ik een folder met de originele tekst bijsluit) waarschuwde al vanaf de allereerste goedkeuring tegen het gebruik van aspartaam .

U stelt in uw brief: "dat de omzettings producten van aspartaam '**soms**' schadelijk kunnen zijn voor de oogzenuw en andere (perifere) zenuwuiteinden."

Doordat aspartaam in steeds meer producten voorkomt nl. allerlei soorten frisdranken, kauwgom, gebak maar ook in de zoetjes die diabetes patiënten in koffie en thee gebruiken. Het wordt ook steeds meer gebruikt in allerlei medicijnen en multivitaminen voor kinderen en waarschijnlijk nog veel meer producten, de ADI kan daardoor toch wel behoorlijk hoog zijn.

Kinderen, en zeker kinderen met diabetes, met een relatief laag lichaamsgewicht bevinden zich naar mijn mening in de gevaren zône. Zij zijn de patiënten van morgen die als ze later volwassen zijn problemen zullen krijgen.

Hierbij dient vermeldt te worden dat het omzettings product van de methylalcohol uit aspartaam, **formaline**, zeer langzaam door het lichaam wordt uitgescheiden. Tevens vindt opslag in de vetweefsels plaats. Formaline staat bekend als een cumulatief gif.

Alcohol, evenals allerlei soorten fruit ed. bevatten naast de aanwezige methylalcohol tevens een veelvoud ethylalcohol, dat de opname van methylalcohol vertraagt. De aanwezigheid van methylalcohol in fruit en alcohol wordt in veel pseudo wetenschappelijke verhandelingen aangevoerd om aan te tonen dat aspartaam niet schadelijk kan zijn. Doch dit is een verkeerde weergave van de werkelijkheid die in dat soort onderzoeken goed van pas komt.

Ook niet-diabeten die geen suiker willen gebruiken en dat zijn op dit moment enorm veel mensen, zullen na korte of langere tijd de gevolgen van het gebruik van aspartaam ondervinden.

De door u in uw brief genoemde "**gevaarlijke bloedspiegels**" zullen inderdaad maar zelden worden bereikt. Hoewel de fenylalanine bloedspiegel bij het gebruik van aspartaam wel degelijk 'gevaarlijk' hoog kan zijn. Het probleem voor diabetes patiënten schuilt in het feit dat beschadigingen die veroorzaakt worden door het gebruik van aspartaam worden

aangezien als een 'eenvoudige retinopathie' zodat verder niet naar een eventuele andere oorzaak wordt gezocht.

Dat de door Dr. Raiford gesignaleerde beschadiging van de oogzenuw door o.a. aspartaam bij iedereen kan voorkomen die teveel van dit product gebruikt, onderschrijf ik volkomen. Dat het risico voor diabetes patiënten niet groter is dan voor niet-diabeten is mijns inziens niet juist. Diabetes patiënten zijn aangewezen op het gebruik van kunstmatige zoetstof en zullen er dan ook veel meer van gebruiken. Volgens Dr. Roberts is er ook een samenhang bij diabetes patiënten met een moeilijk te regelen bloedsuiker en het gebruik van aspartaam. Dat dit voor het verloop van de ziekte een vervelende complicatie is mag duidelijk zijn.

"Het blijkt dat er bij het Bureau Bijwerkingen van het Ministerie van Volksgezondheid geen meldingen zijn van schade veroorzaakt door het gebruik van aspartaam."

Dit komt omdat het overgrote deel van de Nederlandse bevolking, inclusief artsen, specialisten en diëtisten volkomen overtuigd is van de veiligheid van het product aspartaam. Dit veilige gevoel wordt veroorzaakt door de enorme reclamecampagnes en de promotie van aspartaam waarbij vooral de nadruk wordt gelegd op de **onschadelijkheid** van de natuurlijke bestanddelen. "De bouwstenen van eiwit" en "uw lichaam kan geen onderscheid maken tussen de aminozuren in aspartaam en in melk" zijn normale uitdrukkingen om de bestanddelen van aspartaam te beschrijven. Door het gebruik van deze analogieën raakt het publiek ervan overtuigd dat aspartaam net zo veilig is als melk. Het gevaar is juist ontstaan door de aminozuren uit hun natuurlijke vorm te halen waardoor een te hoge phenylalanine bloedspiegel ontstaat zonder dat andere aminozuren aanwezig zijn om deze plotselinge toevloed te neutraliseren.

Aspartaam is nu ongeveer negen jaar in Nederland op de markt. In het begin mondjesmaat als droge zoetstof, daarna voorzichtig in frisdranken. Op dit moment bevindt aspartaam zich waarschijnlijk in meer dan 5000 producten. Hierdoor is het onmogelijk vast te stellen hoeveel aspartaam mensen per dag binnen krijgen.

Ik hoop dat u de tijd kunt vinden zodat ik verder met u van gedachten kan wisselen, omdat ik, door de onderzoeken van diverse wetenschappers, waaronder Dr. H.J. Roberts, R.J. Wurtman, Dr. John W. Olney, Dr. Woodrow C. Monte, Dr. Russel L. Blaylock en vele anderen, overtuigd ben geraakt van het wezenlijke gevaar voor de volksgezondheid op de korte zowel als de langere termijn.

Wellicht is het mogelijk om tijdens het onderzoek bij diabetes patiënten een kleine plaats in te ruimen voor een enkele vraag naar het gebruik van kunstmatige zoetstoffen.

Met vriendelijke groet,

E. Gunneweg

Bijlage: 1. Folder van Dr. H.J. Roberts
2. Artikel: Emerging Facts about aspartame (J. Baruna, A. Bal)